మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

యాంత్రికంగా ఇంటర్కమ్ ఆన్ చేసిన వాడల్లా, "సర్.." అన్న శరత్ గొంతుకి కళ్ళు విప్పాడు.

"చెప్పు శరత్.. "

"పాణి గారి మదర్..అవుటాఫ్ డేంజర్ అని తెలిసింది సర్.. "

"గుడ్ టూ నో శరత్.. చాలా రోజులకో మంచివార్త.. ఫైన్.. ఓ.కే. దెన్.."అంటూ ఫోన్ క్రెడిల్ చేసేలోపే శరత్ చెప్పాడు, "మీ కోసం మనోజ్ఞా మేడమ్ వెయిట్ చేస్తున్నారు సర్.."

"వ్వాట్.. మనోజ్ఞా.. ఎంతసేపయ్యింది..?"

"ఆల్మోస్ట్ ఒక వన్ అవర్.. "

"వై డిన్ట్ యూ ఇన్ఫార్మ్ మీ దెన్.." కటువుగా అన్నాడు.

"మేడమ్ వద్దన్నారు సర్.. మీరు లేచాకే కలుస్తానన్నారు." వణికింది శరత్ గొంతు భయంతో.

"ఇట్స్ ఓ.కే. సెండ్ హర్ ఇన్.."

రెండుక్షణాలతర్వాత మనోజ్ఞ లోపలికి రాగానే కోపంగా అన్నాడు, "ఏం మనూ.. లేపాల్సింది కదూ నన్ను."

"మీకు రెస్ట్ అవసరమనీ.. ఎట్ ది సేమ్ టైమ్.. లంచ్ కూడా అవసరమని వచ్చాను.. వెళ్దామా?" తనదైన చిరునవ్వుతో అడిగింది.

ఒకసారి ఆమెవైపు చూసాడు, మురళి గుర్తొచ్చాడు, స్నిగ్ధమాటలు, పాణి గుర్తు చేసిన త్రెట్.. ఇక ఆమెతో తన ఫైనల్ డెసిషన్ చెప్పాల్సిన టైమ్ వచ్చేసింది. ఇక ఆలస్యం చేయడం మంచిది కాదు. తలూపి లేచాడు.

"చాలా డల్ గా అయిపోయారు మీరీ రెండురోజుల్లో.." కామ్ గా లంచ్ చేస్తున్న భరద్వాజని దిగులుగా చూస్తూ అంది.

నిర్లిప్తంగా నవ్వాడు, "జరిగినవేవీ చిన్న సంఘటనలు కాదుగా. ఐనా నీ ముందు కాబట్టి నా టెన్షన్ తెలియనిస్తున్నాను. "

తెలుసన్నట్టుగా తల పరికించింది, "వదిలేయండి. ఇంతకీ పాణిగారెప్పుడు వస్తారు."

పాణి ప్రస్తావన రాగానే అతను చెప్పిన సంగతులు గుర్తువచ్చి మనసు మరింత చేదెక్కింది.

"తెలీదు. ఐ మీన్ మాట్లాడలేదు. నువ్వేంటి హడావిడిగా కానిచ్చేస్తున్నావ్ లంచ్ ఏదైనా పనుందా?"

"ఔను మీతో లంచ్ చెయ్యడానికి ఫస్ట్ హాఫ్ సెమినార్స్ ఎగ్గొట్టానుగా.. తొందరగా వెళ్దామని వస్తే మీరేమో పడకేసారు కదా.."

"ఓహ్ సారీ.. లేపాల్సింది కదా.."

"ఇట్స్ ఓ.కే. డోన్ట్ బాదర్.. ఫోర్ కి చాలా ఇంపార్టెంట్ సెషన్ వుంది.. లివర్ ట్రాన్స్ప్లాన్ట్ గురించి మీనన్ సర్ స్పీచ్. నన్ను డ్రాప్ చేస్తారుగా.."

అనీజీగా చూసాడు, "ఓహ్.. వెళ్ళాలా.. ఐ థాట్.. సరే పద డ్రాప్ చేస్తాను."లేచాడు.

"ఏమైంది భరద్వాజా? ఎనీథింగ్ స్పెసిఫిక్? "

"వెల్.. స్పెసిఫిక్ అవునో.. కాదో.. కొంచెం మాట్లాడాలనుకున్నాను.. నీతో.." సాలోచనగా చూస్తూ చెప్పాడు.

"ఓ.కే. ఇఫ్ దట్ ఈజ్ ద కేస్.. ఐవిల్ స్టే బ్యాక్. " తిరిగి కూర్చుంటూ అంది.

"నో.. నో.. వెళ్ళాలన్నావ్ కదా.. మళ్ళీ ఇంపార్టెంట్ సెషన్."

"మీకంటే ముఖ్యంకాదేదీ." స్థిరంగా చెప్పింది. అతను వాదించలేదు. నిశ్చలంగా ఓసారి ఆమె ముఖంలోకి చూసాడు.

"సరే పద.. ఇక్కడ కాదు." క్లుప్తంగా చెప్పి కదిలాడు.

దారంతా ఏమీ మాట్లాడకుండా దీక్షగా కారు నడుపుతున్న భరద్వాజ వైపు కుతూహలంగా చూసింది.

"మౌనవ్రతం ఏమన్నా మొక్కుకున్నారా? కార్లో మాట్లాడననీ." అల్లరిగా నవ్వుతూ అడుగుతున్న ఆమె వైపు జాలిగా చూసాడు. ఇంకెంతసేపా అల్లరీ, నవ్వులు.. తానవన్నీ కన్నీళ్ళుగా మార్చబోతున్నాడుగా... భగవంతుడా శక్తినివ్వు.. చెప్పేశక్తి నాకూ, విని తట్టుకునే స్థైర్యం ఆమెకీ... నిశ్శబ్దంగా దేవుడిని ప్రార్థించాడు.

ఛాంబర్లో అడుగుపెడుతూనే అతని ముఖంలో మరింత సీరియస్నెస్ చోటు చేసుకుంది. సోఫాలో కూర్చుని ఆమె వైపు చూశాడు. ఒక్కసారి తను మాట్లాడేసాకా ఆమె తనని అసహ్యించుకుని వెళ్ళిపోతే ఇక ఆమెని చూడడం ఇదే ఆఖరు. బహుశ జీవితంలో తామిద్దరూ ఇక కలవలేకపోవచ్చు. బహుశా ఇక తానీ పర్ణశాలకి కూడా మళ్ళీ రాకపోవచ్చు. పర్ణశాలే ఏమిటి? తామిద్దరూ కలిసి కలిసి నడిచిన ఈ నేల.. ఈ ఊరూ.. ఇక ఇక్కడ కాలు మోపడేమో తను. గుండెని చీలుస్తున్న బాధ. ఎంతో జీవితాన్ని చూసిన తనకే ఇలావుంటే.. పాపం మనూ.. న్నో.. చెప్పాలి.. చెప్పెయ్ భరద్వాజా.. ఇంకామె లైఫ్ తో ఆడుకోకు.. చెప్పెయ్... ఎంత కష్టమైనా.. ఆమె జీవితం బాగుండాలంటే...

"నాతో మాట్లాడాలి అన్నారు. వచ్చి ఇంతసేపయ్యింది మాట్లాడరేం?" అడిగింది మనోజ్ఞ భరద్వాజ వైపు చూస్తూ. గంభీరంగా చూశాడు.

"అసెంబ్లీ సెషన్స్ కి ఇంక పది రోజులే టైమ్ వుంది. ఆల్ ఆర్ ఈగర్లీ వెయిటింగ్ ఫర్ మీ.. ముఖ్యంగా పురుషోత్తమ్ ఇష్యూ తరవాత .. అక్కడ రామ్ కి టెన్షన్ పెరిగింది కూడా. ఇప్పటికే చాలాసార్లు ప్లాన్ చేసి కాన్సిల్ చేసాను. ఇక ఏమన్నా చేస్తే గౌరవంగా కూడా వుండదు మనూ.. "

సాలోచనగా చూసింది, *"ఓ.కే. అర్థం చేసుకోగలను.. ఎప్పుడు వెళ్దాం?"* ఆమె సింపుల్ గా అడిగిన ప్రశ్న తూటాలా పేలిందతని గుండెల్లో.

తుళ్ళిపడి చూసాడు. కొన్ని క్షణాల తరువాత నెమ్మది గా అన్నాడు, "మనూ.. నువ్వు నమ్ముతావో లేదో.. రెండు రోజుల క్రితం వరకూ నేనూ నీలాగే ఆలోచించాను. నాతోపాటూ నిన్ను తీసుకెళ్ళిపోదామనే అనుకున్నాను.. "

"ఇందులో నమ్మకపోవడానికేముంది భరద్వాజా.. ఇప్పుడేమైంది.. మీరు అర్జెంట్ గా వెళ్ళేదుందా? అలా ఐతే వెంటనే బయల్దేరదాం. దానిదేముంది.. ఐ విల్ మేక్ సమ్ ఆర్ ద అదర్ ఎక్స్ కూజ్ ఫర్ ద సెమినార్స్.. దానికెందుకంత వర్రీ..." అంటూ ఇంకేదో చెప్పబోయి ఆగిపోయింది. ఆమె ముఖంలో నవ్వు చెరిగిపోయింది.

"వెళ్తున్నానని చెప్తున్నారా భరద్వాజా?" హఠాత్తుగా బలహీనమైన ఆమె స్వరం చెప్తోంది ఆమెకి అర్థమైపోయిందని.

నెమ్మదిగా తలూపాడు. ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండాయి.

"ఇంత సడెన్ గా... ఏమైంది భరద్వాజా? నావల్లేమన్నా తప్పు.." బేలగా వున్న ఆ చూపుల్లో వేల ప్రశ్నలు.

"న్నో.. నో.. మనూ.. ఇది... నేను అన్నివిధాలా ఆలోచించి తీసుకున్న నిర్ణయం. నీ వైపునించి కూడా. అలా చేసే హక్కునాకు లేదని తెలుసు.. కానీ తప్పదు. ఒక్క రేప్పొద్దున్న జరిగే పరిణామాలకంటే ఇప్పుడు కలిగే బాధ. చాలా... ఐ నో.. చిన్నది కాదని.. కానీ భరించాలి తప్పదు. ఆశపెట్టి మోసం చేసాననుకున్నా సరే. ఇది మంచికే మనూ. ప్లీజ్ అర్థం చేస్కోవూ." గుండె దిటవు చేస్కుని ఒక్కోమాటా చెప్పేసాడు.

బ్లాంక్ గా చూసిందామె"ఎవరి మంచికి.. భరద్వాజా?"

"..........."నిస్సహాయంగా చూశాడు.

"నేను మీకు నచ్చలేదా?" నెమ్మదిగా అడిగింది. భరద్వాజ కళ్ళలో నీళ్ళూరాయి. అదేం కాదన్నట్టు తల అడ్డంగా తిప్పి, తలొంచుకున్నాడు.

"ఐతే... మీ పరువు పోతుందనా?"

"మనూ..." విలవిల్లాడినట్టు చూసాడు.

"ఐతే..."

"అవేం కాదు మనూ. నేనిదివరకే చెప్పాను. నాకూ ఇదేమంత ఈజీ కాదు. కానీ తప్పదు.. అదే మంచిది.." అతని గొంతు వణికింది.

"ఏది మంచో నిర్ణయించడానికి మనమెవరం? రాదర్ మీరెవరు? ఐనా నాకు కారణం తెలియాలి. ఇన్నాళ్ళ మన పరిచయంలో అంతైతే ఐ డిజర్వ్ కదా..లేక?"

"మనూ.. ప్లీజ్.. రేప్పొద్దున్న నాకేదైనా జరిగితే వాణిలా నీ జీవితం కాకూడదు. అండ్ నా లైఫ్ ఇప్పుడు కత్తి అంచు మీదుంది. ఏ క్షణాన ఏం జరుగుతుందో తెలీదు. అలాంటి గాల్లో దీపంలాంటి జీవితంలోకి నిన్నాహ్వానించలేను. ఐ కాన్ట్ డూ దట్ టూ యూ..."

"అబద్ధం.. నేను మీకీ నెలరోజుల్లోనూ బోరుకొట్టేసాను కదూ.."

బాధగా చూశాడు. అంతలోనే తమాయించుకున్నాడు "నువ్వేమనుకున్నా సరే.."

"మిమ్మల్ని మీరు మోసంచేసుకుంటున్నారు. ఐ నో. మురళిగారిలాగే అందరి జీవితాలూ వుండాలని ఏముంది? మీ తాతగారు, మీ నాన్నగారు.. వాళ్ళంతా డెబ్భై ఏళ్ళొచ్చేవరకూ బాగానే వున్నారుగా. మీకూ వాళ్ళ పోలికే రావచ్చుగా!?"

"ఐ కాన్ట్ టేక్ రిస్క్ మనూ.."

"నన్ను ప్రేమించడంలేదని చెప్పండి ఒక్కమాట అడగకుండా వెళ్ళిపోతాను. అంతేకానీ మంచీ చెడూ అని చెప్పకండి భరద్వాజా. మీతో లైఫ్ ఎన్నాళ్లున్నా సరే.. ఏమిచ్చినా సరే.. ఐవిల్ టేక్ ఇట్..."

"నాకు తెలుసు మనూ.. ఒకవేళ నా పొజిషన్ లో నువ్వుంటే..."

"మీలా పిరికివాడిలా పారిపోను" కసిగా చెప్పింది.

తలూపాడు, "ఐ నో.. బట్ అయామ్ వెరీ."

"సారీ అని మాత్రం చెప్పకండి భరద్వాజా! మీకా అర్హత లేదు." రోషంగా చెప్పింది. ఆమె కళ్ళలోంచి జలజలా నీళ్ళు రాలాయి. అరచేతుల్లో ముఖం దాచుకుంది. నిశ్శబ్దంగా లేచి ఆమె పక్కన సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

"తెలుసు మనూ.. ప్లీజ్.. ఏడవకు.. నువ్విలా ఏడవకూడదనే. ఇలాంటి బిట్టర్ పరిస్థితిలో నిన్నొదలకూడదనే ఇన్నాళ్ళూగా ఎన్నోసార్లు వెళ్ళబోయి, వెళ్ళలేక ఆగిపోయాను.. చివరికి నీ ప్రేమలో మునిగిపోయాను. కానీ.. మేలుకోక తప్పలేదు మనూ.. ఒక్కసారి కాదు ఎన్ని రాత్రులు మనగురించి ఆలోచించానో ఎంత మధనపడ్డానో నీకు తెలీదు. నీ జీవితం ఇక్కడితో ఆగకూడదు మనూ.. ఇప్పుడు బాధపడ్డా తర్వాత నువ్వు తప్పకుండా బాగుంటావు. మనం విడిపోవడం లేదు. మనం అనుకున్నా విడిపోలేము. మన మనసులెప్పుడూ కలిసే వుంటాయి. అది చాలదా

చెప్పు. పెళ్ళి.. పిల్లలు.. కలిసి బతకడం.. ఇవేవీ జరగవు. కానీ నీ మనసులోంచి నన్ను నా మనసులోంచి నిన్ను చెరపగలవారెవ్వరు? మన ప్రేమ వల్ల మనిద్దరిలో ఏ ఒక్కరూ కష్టపడకూడదు మనూ! అదేగా ప్రేమంటే.. నిన్నిలా చూడలేను. నాకోసం.. నా కోసం ఎన్నోసార్లు నీ బాధనీ వేదననీ పక్కన పెట్టావు. మరొక్కసారి చివరిసారి నా మాట వినవూ!? నేను వెళ్తేనే మంచిది మనూ... ఇలా వెళ్ళడానికి కూడా నాకు చాలా ధైర్యం కావాలి. నిజంగా నాకా ధైర్యంలేదు మనూ.. చాలా పిరికివాడినే. ఈ డెసిషన్ నీ సపోర్ట్ లేకుండా. చూసావా!? నిన్ను బాధపెడుతూ కూడా చివరికి నీ సాయమే అర్థిస్తున్నాను. నాలాంటి స్వార్థపరుడితో జీవితం వద్దు మనూ. నువ్వు కాదంటే నేను వెళ్ళలేను. ఒక్కసారి ధైర్యం తెచ్చుకుని చెప్పు వెళ్ళమనీ.. వెళ్ళిపోమని... నేను వెళ్ళాలి.. మనూ.. నేను.. నేను.." ఆగిపోయాడు భరద్వాజ, ఇంకేం మాట్లాడలేక నిస్సహాయంగా తలపట్టుకుని కూర్చున్నాడు.

చాలాసేపటి మౌనం తరవాత తలెత్తింది., "చాలాసార్లు ప్రయత్నించారు కదా భరద్వాజా! ఏంటి నమ్మకం ఇప్పుడు మాత్రం వెళ్ళగలరని.. అందుకే..." ఆగింది.

సందిగ్ధంగా తలతిప్పి చూసాడు.

"అందుకే.. నేను వెళ్తాను.. రేపే.. మీ జీవితంలోంచి.. ఈ ఊళ్ళోంచి.. ఫర్ ఎవర్.." స్థిరంగా చెప్పింది.

నిశ్చేష్టుడై చూసాడు. మాటలు రానట్టు ఆమె వైపు చూస్తున్నాడతను.

"అవును భరద్వాజా.. మీ వల్ల కావట్లేదుగా. ఐ విల్ మేక్ యవర్ డెసిషన్ ఈజియర్. ముందు నేను వెళ్తాను. తర్వాత మీరు హ్యాపీ గా వెళ్ళచ్చు. భయపడకండి. ఏ అఘాయిత్యమూ చేసుకోను. చెప్పానుగా. అంత వీక్ కాదు నేనని. ఐనా మీరు ముందు జాగ్రత్తగా మాట కూడా తీసుకున్నారు కదా. మీకిచ్చిన మాట నేను తప్పను భరద్వాజా.. వెళ్తాను భరద్వాజా.. ఇన్నాళ్ళ ఈ టుగెదర్ నెస్ కీ మీ పరిచయానికీ.. థ్యాంక్స్.. రేపట్నుంచి యూ ఆర్ ఆన్ యువర్ ఓన్.." లేచి నిలబడింది.

"రేపేనా...?" అతని గొంతు తీవ్రమైన షాక్ తో అస్పష్టమైంది.

"వెళ్ళడం అనేది ఖచ్చితమైనప్పుడు అది ఎంత తొందరగా జరిగితే అంత మంచిది. వుంటాను భరద్వాజా.. ఐ.." చెప్పబోయి ఆగిపోయింది. ఒక్క క్షణం అతనివైపు చూసి నెమ్మదిగా అతని ముఖాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకుని నుదుటి మీద ముద్దాడింది. కన్నీళ్ళతో నెమ్మదిగా "ఐ లవ్ యూ భరద్వాజా..." చెప్పి గిరుక్కున వెనుదిరిగింది.

అతను లేచినిలబడ్డాడు, మనసు ఆపమని చెప్తోంది, బుద్ధి వద్దని వారిస్తోండగా స్థాణువై నిలిచాడు. మనోజ్ఞ నిశ్శబ్దంగా అక్కడ్నుంచి నిష్క్రమించింది.. కేవలం అక్కడ్నుంచే కాదు. అతని జీవితంలోంచి కూడా..

అలా ఎంతసేపు నిలబడ్డాడో తెలీదు. కొద్ది క్షణాల తర్వాత అతనికర్థమైంది జరిగిందేమిటో..

....మనోజ్ఞ వె..ళ్ళి..పో..యిం..ది... శాశ్వతంగా..... తనే దూరం చేసుకున్నాడు.. పిచ్చివాడిలా... తనంతట తనే... తన ప్రాణాన్ని.. తన జీవితాన్నీ.. తన సర్వస్వాన్ని ... పూర్తిగా.. శాశ్వతంగా...

మోకాళ్ళమీద కూలబడి అరచేతుల్లో ముఖందాచుకుని ఏడవసాగాడు.. గుండెలోతుల్లోంచి దుఃఖం పొంగుకురాగా తన నలభై ఆరేళ్ళ జీవితంలో మొట్టమొదటిసారి గుండె పగిలేలా నిస్సహాయంగా విలపించసాగాడు..

అలా ఎంతసేపు వుండిపోయాడో అతనికే తెలియలేదు. పొద్దున్న అలారం మోగే వరకూ.. నిర్వేదంగా సెల్ వంక చూసాడు..

ఏదో ఆశ.. ఆరన్ట్ యూ రెడీ ఎట్ మిస్టర్.. అంటూ మెరిసే అక్షరాల కోసం మనసు ఎదురుచూస్తోంది. న్నో.. భరద్వాజా .. కంట్రోల్ యువర్ సెల్ఫ్... నెమ్మదిగా కదిలి, వాక్ కి రెడీ అవసాగాడు.

యాంత్రికంగా రెడీ అయ్యి సోఫాలో కూర్చున్నాడు. నెమ్మదిగా సెల్ తీసాడు. మనోజ్ఞ ఫొటో నిర్మలంగా నవ్వుతోంది. అలాగే చూస్తున్నాడు. కన్నీటి తెరల మధ్య ఆమె రూపం మసకబారింది. నిస్త్రాణ గా వెనక్కి వాలాడు.

"వెళ్తాను.. రేపే.. ఫర్ ఎవర్.." ఆమె మాటలు చెవుల్లో రింగుమన్నాయి.

రివ్వున లేచాడు. విసురుగా బయటకి నడిచి కార్ స్టార్ట్ చేసాడు..

గబగబా కాటేజ్ మెట్లు ఎక్కి ఆగకుండా బెల్ ప్రెస్ చేసాడు. తలుపు తీసిన నవ్య బిత్తరపోయి చూసింది.

"సర్..రండి.."

"మనూ.. ఎక్కడ..?" ఆత్రంగా ప్రశ్నించాడు. అయోమయంగా చూసిందామె. "లేదు.. బహుశా వాక్ కే వెళ్ళినట్టుం.." ఆమె మాట పూర్తయ్యేలోపు గిరుక్కున వెనుదిరిగాడు.

రివ్వున వెనక గేట్ లోంచి కారు గ్రీన్ లాన్స్ లోకి ఎంటరైంది. వేగంగా అడుగులేస్తూ బెంచ్ దగ్గరకు చేరుకున్నాడు. అతని అంచనా తప్పలేదు. పక్కనే సూట్కేస్, బ్యాగ్ ల తో నిర్వేదంగా నిలబడివుంది. రిలీఫ్ గా చూస్తూ ఆమెని చేరుకున్నాడు.

అతన్ని చూడగానే పొంగుకొస్తున్న బాధని దిగమింగుకుంటూ చెప్పిందామె, "వెళ్ళేముందు ఒక్కసారి మిమ్మల్ని చూసి వెళ్దామనీ.. అంతే.. అంతే.." ఆగింది. "సెండాఫ్.. చెప్పడానికొచ్చారా?" తడి కళ్ళతో అతన్ని తదేకంగా చూస్తూ ప్రశ్నించింది.

నెమ్మదిగా ఆమె కి దగ్గరగా వచ్చాడు, "కాదు... నిన్ను తీసుకుని వెళ్ళడానికి"

సందిగ్ధంగా చూసింది. "ఎయిర్ పోర్ట్ లో డ్రాప్ చేయడానికా."

తల అడ్డంగా తిప్పాడు "ఊహు.. కాదు... ఇక ఎప్పటికీ డ్రాప్ చేసుకోకుండా వుండడానికి.." నెమ్మదిగా ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ చెప్పాడు.

ఆమె ముఖంలో విస్మయం. నమ్మలేనట్టు చూసింది.

"నన్ను క్షమించగలవా మనూ..." ఆర్తిగా అడిగాడు. ఆశ్చర్యంగా చూస్తోందామె. ఇంకా తేరుకోక ముందే నెమ్మదిగా ప్రశ్నించాడు.

"విల్ యూ మ్యారీ మీ ఏంజెల్.?"

"భరద్వాజా.." ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

"సే ఎస్ మై డియర్... సే యస్.." ఆర్తిగా ఆమె చేతుల్ని తన గుండెకి హత్తుకుంటూ అన్నాడు.

"ఎస్ భరద్వాజా...ఎస్..." ఆనందంతో ఆమె వుక్కిరిబిక్కిరైంది. మృదువుగా ఆమె కన్నీళ్ళు తుడిచి ఆప్యాయంగా దగ్గరకి తీసుకున్నాడు.

"థ్యాంక్యూ.. థ్యాంక్యూ.. మై డియర్.."

"ఇది.. ఇదంతా నిజమేనా భరద్వాజా.. నిజంగా.."

సున్నితంగా ఆమెని వారిస్తూ చెప్పాడు, "నిజంగా నిజం మనూ.. చాలా బాధ పెట్టాను కదూ.. ఐనా నువ్వు నన్ను కాదనలేదు.. అందుకే నిన్ను ఏంజెల్ అనేది... ఇంక ఈ కన్నీళ్ళొద్దు.. వీటికి చోటివ్వను మన మధ్య అయామ్ ఆనర్డ్ మనూ.. జీవితంలో మొదటిసారి ఒక అమ్మాయికి ప్రపోజ్ చేసాను.. వెంటనే ఆ అమ్మాయి ఒప్పుకుంది చూసావా.. ఎంత లక్కీనో నేను.." నవ్వాడు.

తేరుకున్న మనోజ్ఞ పెదాల మీద నవ్వు పరుచుకుంది. తలూపింది నిశ్శబ్దంగా.

"పద సెలిబ్రేట్ చేసుకుందాం.." చెప్పాడతను.

"ఇప్పుడా.. ఎలా..?" అడిగిందామె.

"పెళ్ళి చేసుకునీ.." తాపీగా చెప్పాడు. అదిరిపడిచూసింది. "వ్వాట్ ఇప్పుడా..!!"

"ఎస్.. ఇప్పుడే.. ఐనా ఎక్కడో ఎందుకు, వీలైతే ఇక్కడే. నీకభ్యంతరంలేదుగా..?"సూటిగా చూస్తూ అడిగాడు.

"ఆర్యూ సీరియస్ భరద్వాజా?"సూటిగా ప్రశ్నించింది.

"డ్యామ్ సీరియస్. ఇప్పటికే చాలా ఎక్కువ ఆలోచించేసాను. ఇక ఒక్క క్షణం కూడా ఆలస్యం చెయ్యదలుచుకోలేదు. పద..." స్థిరంగా చెప్పాడు.

"ఐతే సరే.. ఒక్క నిమిషం.." అంటూ వంగి తన బ్యాగ్ లోంచి ఏదో తీసి పైకి లేచి అతని వైపు చెయ్యిసాచింది. ఆమె చేతిలోని చిన్నభరిణలో ఎర్రగా మెరిసింది కుంకుమ.

"పెళ్ళంటే నమ్మకం అని మీరే చెప్తారుగా భరద్వాజా.. నేను మిమ్మల్ని నమ్ముతున్నాను. మీకు కూడా నమ్మకముంటే..." ఆమె మాట పూర్తయ్యేలోపుగా కుంకుమ చేతిలోకి తీసుకుని జేబులో పెట్టుకుంటూ చెప్పాడు, "పద.."అయోమయంగా చూసిందతనివైపు, "ఎక్కడికి? "

ఏమీ జవాబు చెప్పే ప్రయత్నం చేయలేదతను, ఆమె లగేజ్ తీసుకుని కార్ లో పెట్టాడు. కార్ డోర్ తెరిచి ఆమె వైపు చూసి, "ఏం ఆలోచిస్తున్నావ్ మనూ, పదా.." అంటూ కార్ ఎక్కించాడు.

నిమిషాల్లో వాళ్ళ కారు గుడి ముందాగింది. ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అతన్ననుసరించింది. నెమ్మదిగా తన జేబులోంచి చిన్న బాక్స్ తీసాడు భరద్వాజ అందులో వున్న మంగళసూత్రాన్ని సంభ్రమంగా చూసింది. సంతోషంతో ఆమె కళ్ళు తళుక్కుమన్నాయి.

"మాకు పెళ్ళి చేయండి పురోహితులుగారూ, ఇప్పుడే.. " అంటూ తాళిని తాంబూలం పళ్ళెంలో వుంచాడు.

"ఇప్పుడా బాబూ.. అదీ.. " సందిగ్ధంగా ఆగాడాయన.

"వారం, వర్జ్యం.. ముహూర్తం ఏమీ చూడకండి.. ఇప్పుడే మా పెళ్ళి చేయండి." స్థిరంగా చెప్పాడు

"ఇదంతా.. ఆ మంగళసూత్రం." వింతగా చూస్తూ అడిగింది మనోజ్ఞ.

"బంధువుల పెళ్ళికోసం అమ్మ పంపించింది. మంచిదేగా మన పెళ్ళికి ఉపయోగపడుతోంది." నవ్వాడు.

కొద్ది క్షణాల్లో కలలా జరిగిపోయిన తమ పెళ్ళిని నిజమని నమ్మడానికి ప్రయత్నిస్తూ తన మెడలో పచ్చగా మెరుస్తున్న తాళిబొట్టుని చూసి అతని వైపుకి చూసింది.

"ఇదంతా నిజమేనా భరద్వాజా!? " తడికళ్ళతో అతన్ని ప్రశ్నించింది.

తన మెడలోంచి చైన్ తీసి ఆమె మెడలో వేస్తూ చెప్పాడు, "ఈ క్షణం నుంచి మనసా, కర్మణా.. నువ్వు నా భార్యవి.. పెళ్ళిలో చేసే ప్రమాణాలకర్థం నాకు తెలీదు గానీ, నీకు మాటిస్తున్నాను, ఇక నుంచి నీకు నేనుంటాను. కష్టమైనా, సుఖమైనా.. నేనున్నాను. నీ ప్రతి ఆశా, కలా నెరవేరుస్తాను. నీ మంచి, చెడూ నావే.. ట్రస్ట్ మీ..." ఉద్వేగంగా చెప్పాడు.

నెమ్మదిగా ఆమె నుదుట బొట్టు పెట్టి, పాపిట నింపాడు. ఆమె కళ్ళు మెరిసాయి. చేజారిందనుకున్న కల మళ్ళీ తన సొంతమైందనీ, శాశ్వతమైందనీ అర్థమై అప్రయత్నంగా తన మెడలో గొలుసు చూసుకుంది. సూర్యుడి షేప్ లో వున్న లాకెట్.. మా హెరిడిటరీ సెంటిమెంట్.. మాకందరికీ వుంటుంది..'అన్న అతని మాటలు గుర్తొచ్చి నెమ్మదిగా తలెత్తి అతని వైపు చూసింది. చిరునవ్వు నవ్వి దగ్గరకి తీసుకున్నాడు. "ఇప్పుడు సంతోషమేనా.." తలూపి అతని భుజానికి తలానించుకుంది. "పద మరి తొందరగా.."నవ్వాడు.

"ఎక్కడికీ, దేనికీ.. అంత తొందర.." తృప్తిగా అతన్ని చూసుకుంటూ అంది.

"ఇప్పుడేగా పెళ్ళైంది.. మరి బ్రైడల్ కిస్ తీసుకోవద్దా.. "నవ్వాడు అల్లరిగా.

ఉలిక్కిపడిచూసి, "మనమేమన్నా క్రిస్టి.."అనబోతున్న ఆమె ని వారిస్తూ చెప్పాడు, "మంచి ఎక్కడున్నా తీసుకోవాలి మిసెస్ భరద్వాజా.."

అతని మాటలకి, పిలుపుకి సిగ్గుముంచుకురాగా అప్రయత్నంగా కళ్ళువాలిపోయాయి.

"సో.. పద మరి.."అంటూ ఆమె సూట్కేస్ అందుకున్నాడు, "అయ్యో మీరూ..." కంగారుగా వారించబోయింది. చిన్నగా నవ్వాడామె కంగారు చూసి. "ఆహ్.. ఇట్స్ మై డ్యూటీ.. మోయనీ ఇక నుండీ నీ బరువు బాధ్యతలన్నీ మోయాల్సింది నేనే కదా.."

ఆ మాటకి ఏదైనా వేరే అర్ధముందేమో అని అనుమానంగా చూసింది. అతని ముఖంలో అలాంటి భావమేమీ కనిపించకపోయేసరికి చిన్నగా నవ్వుతూ అతన్ననుసరించింది.

"థ్యాంక్ గాడ్.. అయామ్ గ్లాడ్ ఈ రోజు కార్ తెచ్చాను నిన్ను తీసుకెళ్ళడానికి.. ఎంతైనా కొత్త పెళ్ళికూతురివి కదా.."

"ఆహ్.. లేదంటే.. "

"లేదంటే రెండుచేతులమీదా ఎత్తుకుని తీసుకెళ్ళేవాడిని. ఎనీ డౌట్స్" నవ్వాడు ఆమెకి కార్ డోర్ తెరిచిపట్టుకుని. కలలా చూస్తూ కారెక్కింది.

"ఇది... ఇదంతా కలకాదుగా భరద్వాజా.. " కార్ స్టార్ట్ చేస్తున్న అతన్ని చూస్తూ అడిగింది.

"ఊహు.. నిజంగా నిజం.. " అంటూ ఆమెని దగ్గరికి తీసుకుని పాపిట ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. "చూసావా కుంకుమ అంటింది.. ఇంకా నమ్మకపోతే .. పోనీ ఎక్కడైనా గిచ్చీ.. గిల్లీ.. ప్రూవ్ చేయమంటావా..? " అల్లరిగా నవ్వాడు. అదిరిపడిచూసి తలఅడ్డంగా తిప్పింది., "మీరిలా కూడా మాట్లాడతారా.. నాకు తెలీదే..." ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అంది.

"ఇంకా ఏం చూసావ్.. చూద్దువు గానీ రియల్ భరద్వాజ ఏమిటో. ఇన్నాళ్ళూ.. భయాలతో చాలా వరకూ నన్ను నేను అణిచేసుకున్నాను.. ఇంక పోను పోను తెలుస్తుంది మేడమ్ గారికి.. తమరి శ్రీవారి తడాఖా.." నవ్వుతూ కారు టర్న్ చేసాడు.

"సో.. ఎప్పుడు చెప్తావ్ మీ డాడీ కి.. లేదా నన్ను మాట్లాడమంటావా?" ఆమె చేతి గాజులు సవరిస్తూ అడిగాడు.

ఊహు మీరొద్దు.. నేనే చెప్తాను. నా బర్త్ డే కి మాగ్జిమమ్ వస్తారు.. అప్పుడే.. లేదూ అంటే అక్కడికి వెళ్ళగానే.. "

"ఇట్ విల్ బీ షాక్ ఆఫ్ హిజ్ లైఫ్.. పాపం.. ఐ ఫీల్ సో సారీ ఫర్ హిమ్. చాలా ఆశలుండుంటాయాయనకి నీ పెళ్ళి గురించి కదా.. బాగా హర్ట్ అవుతారు. "బాధగా అన్నాడు.

తలూపింది, "హర్ట్ ఐతే అవుతారు.. బట్ ఐ నో ఐ కెన్ కన్విన్స్ హిమ్.. "

"యా.. ఐ నో యూ.. నన్నే కన్విన్స్ చేసావంటే ఎవర్నన్నా చెయ్యగలవులే"నవ్వాడు.

"ఆహ్.. నేనేమీ కన్విన్స్ చెయ్యలేదు.. మీరే పరిగెట్టుకొచ్చారు.. నన్ననకండి" గలగలా నవ్వేసింది.

"సరే.. నీతో ఎవరు మాట్లాడి ఎవరు గెలవగలరు గానీ... ముందైతే మాట్లాడి చూపించు మీ డాడ్ తో తర్వాత నేను ఆయన్ని కలుస్తాను"

"మీరా..!?"

"అఫ్కోర్స్.. నేనే.. ఐ ఫీల్ ఐ ఓవ్ హిమ్ ఏన్ ఎక్స్ ప్లనేషన్.. అని.." నిట్టూర్చాడు.

నిశ్చలంగా చూసిందతన్ని, "కనిపించరుగానీ మీరు చాలా టచీ భరద్వాజా.. వెరీ సెంటిమెంటల్.. నిజంగా కలుస్తారా ఆయన్ని?"

"ఆహ్.. ఐనా కలవకుండా ఎలా.. పైగా పేరెంట్స్ వచ్చి మ్యాచ్ మాట్లాడ్డానికి అయామ్ నాట్ ఏన్ యంగ్ చాప్.."

"అబ్బా.. ఎటొచ్చీ అక్కడికే వస్తారు మీరు.. సర్లెండి ఇంతకీ మీ వాళ్ళకి ఎప్పుడు చెప్తారు?" కుతూహలంగా అడిగింది.

"వెల్.. మీ ఫాదర్ గో ఎహెడ్ అనగానే.."

"అంటే నా మీద అనుమానమా?" కోపంగా అంది.

"నో డియర్.. నెవర్.. నేనైతే ఇప్పుడంటే ఇప్పుడే చెప్పడానికి రెడీ గా వున్నాను.. కాకపోతే నీ పేరు చెప్పడానికి ముందు మీ ఫాదర్ అనుమతి.."

"ఆహా.. పెళ్ళి చేసుకువడానికొద్దుగానీ.. ఇప్పుడు గుర్తొచ్చిందా?" వెక్కిరించింది.

నవ్వాడు, "ఐతే నీకభ్యంతరం లేదుగా నేను వాళ్ళకి చెప్పేస్తే..."

"లేదంటే ఇప్పుడే ఫ్లైటెక్కేటట్టే.." అంటూ వెక్కిరించబోయి సెల్ తీసి నంబర్ డయల్ చేస్తున్న అతన్ని ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"వాళ్ళ రియాక్షన్ వింటావా?" అంటూ స్పీకర్ ఆన్ చేసాడు.

"అరె.. ఫోన్లోనా?" అంటూ కంగారుగా ఆమె ఏదో చెప్పేలోపు అవతల్నుంచి ఫోన్ లిఫ్ట్ చేసారెవరో.

"నాన్నా.. నేను.."

"ఎలా వున్నావురా? ఏంటీ ఇంత రాత్రివేళ ఫోన్ చేసావు..?"అటునుంచి భరద్వాజ తండ్రి గొంతు ఆదుర్దాగా వినిపించింది.

"బాగానే వున్నాను.. మీతోటే.. కాస్త మాట్లాడదామనీ.. అంటే నాన్నా..." ఆగాడు భరద్వాజ. ఊపిరి బిగపట్టి చూస్తోంది మనోజ్ఞ అతని వైపు.

"చెప్పు కన్నా.. ఏంటి విషయం?"

"అదీ.. అమ్మెప్పుడూ అంటూ వుంటుంది కద నాన్నా.. ఒక్క మాట సరే అనైతే చెప్పరా.. ముహూర్తం పెట్టించేస్తాను సిద్ధాంతి గారితో అనీ.." ఆగి గాఢంగా ఊపిరి తీసుకుని చెప్పాడు,

"..నేను సరే అన్నాను..అని చెప్పండి నాన్నా.."

(ముగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments